

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

30 aprilie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev,
cu participarea:

procurorului - Nicolae Suvac,

avocaților - Constantin Timofti, Maria Iarovoi, Gheorghe Josu și Valentin Guțu,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, avocatul Valentin Guțu în interesele succesorului părții vătămate Ludmila Constantinescu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012 și de avocații Timofti Constantin și Gheorghe Josu în numele inculpaților Mihail Capmaru și Ion Capmaru, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 04 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012 în cauza penală privindu-i pe

Capmaru Mihail Mihail, născut la 02 mai 1985,
originar și domiciliat în s.Tomai, r-nul Leova,

Capmaru Ion Mihail, născut la 13 aprilie 1989,
originar și domiciliat în s.Tomai, r-nul Leova,
și

Varaniță Octavian Mihail, născut la 02 ianuarie
1988, originar și domiciliat în s.Tomai, r-nul
Leova.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la
27.03.2012 pînă la 04.07.2012, în instanța de
apel de la 28.08.2012 pînă la 20.12.2012, în
instanța de recurs de la 04.03.2013 pînă la
23.04.2013.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat: inculpații Capmaru Mihail, Capmaru Ion, Varaniță Octavian și succesorul părții vătămate Constantinescu Ludmila.

Procurorul și-a susținut recursul său și cel al avocatului Valentin Guțu în interesele succesorului părții vătămate Ludmila Constantinescu, solicitînd admiterea lor în sensul declarat și respingerea recursurilor avocaților Constantin Timofti și Gheorghe Josu în numele inculpaților ca fiind nefondate.

Apărătorii Constantin Timofti, Gheorghe Josu și inculpații Capmaru Mihail, Capmaru Ion, și-au susținut recursurile, solicitînd admiterea lor în sensurile declarate și respingerea recursurilor procurorului și avocatului în interesele succesorului părții vătămate, ca fiind neîntemeiate.

Apărătorul Maria Iarovoi și inculpatul Varaniță Octavian s-au pronunțat pentru respingerea recursurilor declarate de procuror și avocat în interesele succesorului părții vătămate ca fiind neîntemeiate, cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 04 iulie 2012 au fost condamnați:

- **Capmaru Mihail și Capmaru Ion** în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal la câte 10 ani închisoare și în baza art.145 alin.(2) lit.d, i), k) Cod penal la câte 18 ani închisoare, fiecare iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate le-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare, fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis,

- **Varaniță Octavian** în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procesul penal în privința lui Varaniță Octavian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal a fost încetat.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în beneficiul succesorului părții vătămate Constantinescu Ludmila, în mod solidar, de la Capmaru Mihail și Capmaru Ion a câte 60 000 lei de la fiecare și de la Varaniță Octavian - 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 14 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru acordarea asistenței juridice, iar în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de ÎSS „Iargara” a fost admisă, încasîndu-se în beneficiul acesteia, în mod solidar, de la Capmaru Mihail, Capmaru Ion și Varaniță Octavian prejudiciul material în sumă de 270 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Capmaru Mihail, Capmaru Ion și Varaniță Octavian, la 17 aprilie 2011, ora 22.00, prin înțelegere prealabilă, avînd scopul de a sustrage lemne din padurea ÎSS „Iargara”, s.Tomai, r-nul Leova, au tăiat ilegal 3 copaci de salcîm, însă au fost observați de pădurarul Constantinescu Zosim, care le-a indicat să încarce lemnele tăiate în căruță și să le transporte la canton pentru a fixa faptul sustragerii lemnului, fapt executat de către aceștea. Capmaru Mihail mînuia căruța în care se afla și pădurarul Constantinescu Zosim, iar Capmaru Ion și Varaniță Octavian se deplasau pe jos din urma căruței. În timpul deplasării, Capmaru Mihail a cerut lui Constantinescu Zosim să-i lase căruța cu lemne, însă ultimul a refuzat, din care motiv Capmaru Mihail a inițiat o ceartă cu acesta, izbindu-l jos din căruță, timp în care s-au apropiat Capmaru Ion și Varaniță Octavian. Capmaru Mihail, în scopul sustragerii în mod deschis a lemnului, a smuls arma de model „IJ-18 E nr.35494” de la Constantinescu Zosim, cu patul căreia l-a lovit în regiunea feței, inițind astfel o bătaie, după care acesta a fugit, iar Capmaru Ion i-a dat indicație lui Varaniță Octavian să stea de pază lîngă căruța și împreună cu Capmaru Mihail l-au urmărit pe partea vătămată și, ajungîndu-l din urmă, în scopul însușirii în mod deschis a lemnului tăiat, i-au aplicat multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.32 din 19.04.2011, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Ulterior, fiind chemat de Capmaru Mihail, Varaniță Octavian s-a apropiat de ei cu căruța, în care Capmaru Ion și Capmaru Mihail au pus cadavrul victimei și împreună cu lemnele sustrase s-au deplasat în direcția s.Sărata Nouă, r-nul Leova, unde Capmaru Ion și Capmaru Mihail au descărcat cadavrul în fișia forestieră din marginea iazului, apoi, deplasîndu-se în direcția cimitirului, au lăsat o parte din lemnele sustrase și arma de model „IJ-18 E nr.35494”, iar o parte din lemne le-au dus acasă la Capmaru Ion, cauzînd astfel ÎSS „Iargara” un prejudiciu material în sumă de 270 lei.

2.1. La 17 aprilie 2011, ora 22.00, Capmaru Mihail prin înțelegere prealabilă cu Capmaru Ion, fiind însoțiți de către Varaniță Octavian, avînd scopul de a sustrage lemne, s-au deplasat la cantonul nr.3 în pădurea din s.Tomai, r-nul Leova. În timpul sustragerii lemnului de specia salcîm alb, au fost surprinși de către pădurarul Constantinescu Zosim, care le-a indicat să încarce lemnele tăiate în căruță și să le transporte la canton, unde urma să fixeze faptul sustragerii lemnului, cu ce aceștea au fost de acord. Capmaru Mihail mînuia căruța în

care se afla și Constantinescu Zosim, iar Capmaru Ion și Varaniță Octavian se deplasau pe jos din urma căruții.

În timpul deplasării spre canton, Capmaru Mihail a cerut părții vătămate să-i lase căruța cu lemne, însă ultimul a refuzat, din care motiv Capmaru Mihail a inițiat o ceartă cu partea vătămată, izbindu-l jos din căruță, timp în care s-au apropiat Capmaru Ion și Varaniță Octavian. Capmaru Mihail a smuls forțat arma de model „IJ-18 E nr.35494” de la Constantinescu Zosim cu care i-a aplicat o lovitură în regiunea frontală, iar când Constantinescu Zosim a fugit, Capmaru Ion i-a dat indicație lui Varaniță Octavian să stea de pază lângă căruța și împreună cu Capmaru Mihail au alergat după el și, ajungându-l din urmă, avînd scopul de a-l omorî, în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de serviciu și de a ascunde o altă infracțiune, i-au aplicat mai multe lovituri cu arma de model „IJ-18 E nr.35494” în regiunea capului și multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.32 din 19.04.2011, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Ulterior, fiind chemat de Capmaru Mihail, Varaniță Octavian s-a apropiat de ei cu căruța, în care Capmaru Ion și Capmaru Mihail au pus cadavrul victimei și împreună cu lemnele sustrase s-au deplasat cu căruța în direcția s.Sărata Nouă, r-nul Leova, unde Capmaru Ion și Capmaru Mihail au descărcat cadavrul în fișia forestieră din marginea iazului, apoi au mers în direcția cimitirului, unde au lăsat o parte din lemnele sustrase și arma de model „IJ-18 E nr.35494”, iar o parte din lemne le-au dus acasă la Capmaru Ion.

2.2. De către organul de urmărire penală inculpatul Varaniță Octavian se învinuiește în faptul că, la 18.04.2011, după săvîrșirea atacului tîlhăresc, la indicația lui Capmaru Ion a rămas să stea de pază lângă căruța, iar Capmaru Ion și Capmaru Mihail l-au urmărit pe Constantinescu Zosim și, ajungându-l din urmă, în scopul însușirii în mod deschis a lemnelor tăiate, i-au aplicat multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i leziuni corporale care, conform expertizei medico-legală nr.32 din 19.04.2011, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei. În timpul săvîrșirii omorului de către frații Capmaru, Varaniță Octavian s-a aflat lângă căruța, el fiind conștient de motivul și desfășurarea conflictului între aceștia și victimă.

Ulterior, la chemarea lui Capmaru Mihail, Varaniță Octavian s-a apropiat cu căruța văzîndu-l pe Constantinescu Zosim, care era la pămînt însîngerat și nu dădea semne de viață, la picioarele căruia se aflau Capmaru Mihail și Capmaru Ion, care au încărcat cadavrul victimei în căruța.

Apoi, conștientizînd caracterul infracțiunii și însăși faptul comiterii crimei de Capmaru Ion și Capmaru Mihail, precum și de faptul decesului lui Constantinescu Zosim, fiind la mînuirea căruței, Varaniță Octavian, împreună cu frații Capmaru Ion și Capmaru Mihail s-au deplasat în direcția s.Sărata Nouă, r-nul Leova, unde frații Capmaru au descărcat cadavrul, lăsîndu-l în fișia forestieră din marginea iazului. Iar ulterior s-au deplasat în direcția cimitirului, unde împreună Capmaru Ion și Capmaru Mihail au descărcat lemnele sustrase și pușca de model „IJ-18E nr.35494”, fapt prin care a contribuit fără o înțelegere prealabilă la favorizarea ascunderii urmelor infracțiunii, a lemnelor sustrase, a armei și a cadavrului, după care, a ajutat infractorii să se sustragă de la răspundere penală în Federația Rusă, unde i-a asigurat cu loc de muncă.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procurorul V.Babenco, avocatul V.Guțu în interesele succesorului părții vătămate, avocatul M.Iarovoi în numele inculpatului O.Varaniță și inculpat, avocatul C.Timoftei în numele inculpatului M.Capmaru și avocatul Gh.Josu în numele inculpatului I.Capmaru, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații I.Capmaru și M.Capmaru să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.145 alin.(2) lit.b), d), i), j), k) și art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, iar în temeiul art.84 alin.(5) Cod penal să le fie stabilită pedeapsa definitivă - detenție pe viață, O.Varaniță să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza

art.188 alin.(3) lit.c) și art.323 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani și 6 luni închisoare, pe motiv că instanța de judecată la pronunțarea sentinței incorect a exclus din învinuirea lui I.Capmaru și M.Capmaru semnele calificative prevăzute de lit.b) și j) ale art.145 alin.(2) Cod penal și a încetat procesul penal în privința inculpatului O.Varaniță în baza art.323 alin.(1) Cod penal fără să țină seama de informația nr.7-144/11-1186 din 26.03.2012 a Procuraturii Generale și a prevederilor art.56 alin.(2) din Convenția cu privire la asistența juridică și raportul juridic în materie civilă, familială și penală, încheiată între R.Moldova și Federația Rusă la 22.01.1993; că pedeapsa stabilită inculpaților nu corespunde gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor stabilite în cauză și personalității făptuitorilor, fiind stabilită de instanță de judecată fără respectarea în volum deplin a prevederilor art.61, art.75 Cod penal;

- avocatul V.Guțu în interesele succesorului părții vătămate, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților I.Capmaru și M.Capmaru să le fie aplicată pedeapsa definitivă sub formă de detenție pe viață, iar lui O.Varaniță - o pedeapsă maximă prevăzută de legea penală pentru săvârșirea căreia el se învinuiește, și să fie admisă integral acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate, cu încasarea integrală a cheltuielilor juridice suportate pentru examinarea cauzei penale, motivînd că instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de circumstanțele agravante a cauzei, scopul pedepsei penale și ca consecință le-a stabilit acestora o pedeapsă prea blîndă; instanța neîntemeiat a micșorat suma cheltuielilor judiciare suportate de către succesorul părții vătămate pentru acordarea asistenței juridice și a lăsat fără examinare capătul acțiunii civile privind recuperarea prejudiciului material;

- avocatul M.Iarovoi în numele inculpatului O.Varaniță și inculpatul, casarea acesteia în partea condamnării lui în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, rejudecarea cauzei în partea dată și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta imputată acestuia, și calificată ca atac tîlhăresc, nu a fost comisă de inculpat; prin probele administrate s-a stabilit că O.Varaniță fiind rugat de frații Capmaru, împreună cu aceștia a mers și le-a ajutat să taie copacii din pădure pentru lemne de foc, unde au și fost depistați de pădurarul Z.Constantinescu, la indicația căruia împreună cu frații Capmaru a mers la canton pentru clarificarea faptei și întocmirea procesului-verbal, exprimînd astfel acordul de a răspunde pentru cele săvârșite. Între frații Capmaru și O.Varaniță nu a avut loc nici o discuție cum să procedeze în continuare, iar la cearta și bătaia care s-a iscat între frații Capmaru și Z.Constantinescu, O.Varaniță nu a participat și nici organul de urmărire penală nu a stabilit rolul acestuia, iar instanța de judecată recunoscîndu-l vinovat, nu a analizat prin ce se exprimă atacul tîlhăresc din partea acestuia, rolul lui în comiterea infracțiunii imputate, ce violență a aplicat dînsul față de victimă;

- avocatul C.Timofti în numele inculpatului M.Capmaru, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de învinuire, pe motiv că prin probele administrate în cauză nu s-a stabilit că acțiunile acestuia conțin elementele infracțiunii de omor, și de atac tîlhăresc, ci constituie o contravenție prevăzută de art.122 Cod contravențional, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpații au mers în pădure, unde au tăiat ilicit copacii pentru lemne de foc și, în timp ce încărcau lemnele în căruță, au fost depistați de către pădurarul Z.Constantinescu; instanța concluzionînd că deși între frații Capmaru nu a fost o înțelegere prealabilă de a omorî victima, însă participînd împreună la omorul acestuia, au acționat în comun acord, avînd scopul de a ascunde o altă infracțiune, nu a cercetat caracterul și gradul participării fiecăruia dintre inculpați la infracțiune, deoarece potrivit concluziilor expertizei medico-legale și explicațiilor expertului, decesul victimei a survenit în urma aplicării unei lovituri cu patul armei, care a fost fatală, însă nici organul de urmărire penală și nici instanța de judecată nu a stabilit cine anume din inculpați a aplicat lovitura dată; vinovăția lui M.Capmaru în săvârșirea omorului victimei nu a fost dovedită, iar recunoașterea de către acesta a vinovăției, vine în contradicție cu probele administrate în cauză, sentința de condamnare fiind bazată pe presupuneri;

- avocatul Gh.Josu în numele inculpatului I.Capmaru, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de învinuire, iar acțiunile civile să fie respinse, pe motiv că inculpatul fiind pus sub învinuire pentru infracțiunile incriminate a recunoscut faptul tăierii ilegale a arborilor, însă nu a recunoscut că a atacat victima cu scopul sustragerii lemnului și faptul omorului acestuia, în cadrul cercetării judecătorești nefiind acumulate probe ce ar confirma vinovăția lui în cele incriminate; potrivit declarațiilor inculpaților, s-a constatat că ei s-au înțeles să aducă lemne din pădure, adică să taie ilegal copaci și nu s-au înțeles ce vor face în cazul în care vor fi depistați de către pădurar, iar din momentul depistării lor, ei nu au făcut nici o acțiune îndreptată spre sustragerea lemnului care deja erau încărcate în căruță, astfel în cauză lipsesc probe ce ar demonstra învinuirea adusă inculpaților în săvârșirea atacului tâlhăresc cu scopul sustragerii bunurilor proprietarului, prin urmare acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art.122 Cod contravențional, ca tăierea ilegală a arborilor; instanța greșit a conchis că în urma acțiunilor comune a inculpaților Capmaru a fost omorâtă victima, deoarece nimeni din inculpați nu a declarat despre intenției lor de a omorî victima cu scopul ascunderii altei infracțiuni, iar conflictul între victimă și M.Capmaru a apărut spontan, în lipsa lui I.Capmaru; loviturile aplicate de către M.Capmaru victimei cu arma, una dintre care a fost fatală, au fost efectuate de sinistător, adică în cazul dat a avut loc excesul de autor, prevăzut la art.48 Cod penal, și pentru acțiunile comise de M.Capmaru nu poate purta răspundere I.Capmaru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012, a fost respins apelul procurorului și admise apelurile declarate de avocatul V.Guțu în interesele succesului părții vătămate, avocatul M.Iarovoi în numele inculpatului O.Varaniță și de inculpat, avocații C.Timofte și Gh.Josu în numele inculpaților M.Capmaru și, respectiv, I.Capmaru, casată parțial sentința în latura penală și în latura civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui M.Capmaru, I.Capmaru și O.Varaniță de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal și recunoscuți vinovați de săvârșirea contravenției prevăzute de art.122 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în privința acestora în legătură cu prescripția răspunderii contravenționale.

M.Capmaru și I.Capmaru au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal la 18 ani închisoare fiecare, în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesul părții vătămate L.Constantinescu a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la I.Capmaru și M.Capmaru, în mod solidar, în beneficiul acesteia 30400,85 lei - cu titlu de cheltuieli suportate pentru înmormântarea victimei, 14500 lei - cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei genetice, 12500 lei - cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, iar în total - 57400,85 lei și a câte 60 000 lei de la fiecare - cu titlu de despăgubiri morale. În rest acțiunea civilă a fost respinsă.

Acțiunea civilă a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Iargara” a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu o împiedică înaintarea ei în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a conchis că, prin probele administrate în cauză s-a constatat că, în noaptea de 17 aprilie 2011 spre 18 aprilie 2011 inculpații Capmaru Ion și Capmaru Mihail, fiind însoțiți de Varaniță Octavian, în timpul comiterii acțiunilor ilicite de tăierea arborilor de specia salcâm alb din fișia forestieră „Hîrtop” din cantonul nr.3 al ocolului silvic Leova, amplasată la marginea s.Tomai, r-nul Leova, au fost surprinși de pădurarul ocolului silvic Constantinescu Zosim, la cerința căruia au încetat tăierea ilicită a arborilor, au încărcat în căruță, ce-i aparținea lui Capmaru Mihail, lemnele și motoferăstrău și împreună cu pădurarul Constantinescu Zosim s-au îndreptat spre canton pentru întocmirea actelor.

Pe drum spre canton, Capmaru Mihail s-a certat cu Constantinescu Zosim, din motiv că acesta s-a exprimat că va reține căruță cu calul, izbindu-l pe ultimul din căruță, timp în care s-au apropiat Varaniță Octavian și Capmaru Ion, care a smuls forțat de la Constantinescu

Zosim arma de model „IJ-8 E nr.35494” și i-a aplicat o lovitură în regiunea frontală, după care acesta din urmă a fugit, iar Capmaru Ion dând indicație lui Varaniță Octavian să stea de pază lângă căruță, împreună cu Capmaru Mihail au alergat după Constantinescu Zosim și, ajungându-l din urmă, având scopul de a-l omorî, în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de serviciu, fiind pădurar, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, i-au aplicat acestuia mai multe lovituri cu pușca de model „IJ-18 E nr.35494” în regiunea capului și multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.32 din 19.04.2011, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei.

La chemarea lui Capmaru Mihail, Varaniță Octavian s-a apropiat de ei cu căruța în care frații Capmaru au pus cadavrul victimei. Ulterior, cu căruța la mînuirea căreia se afla Varaniță Octavian, s-au deplasat spre fișia forestieră din marginea iazului din s.Sărata Nouă, r-nul Leova, unde au lăsat cadavrul, după care au mers în regiunea cimitirului, unde au lăsat o parte din lemnele sustrate și arma de model „IJ-18 E nr.35494”.

4.2. De către organul de urmărire penală Capmaru Ion, Capmaru Mihail și Varaniță Octavian au fost învinuiți de faptul că, la 17 aprilie 2011, aproximativ ora 22.00, prin înțelegere prealabilă, având scopul de a sustrage lemne din pădurea ÎSS „Iargara”, s.Tomai, r-nul Leova, au tăiat ilegal 3 copaci de salcîm, dar au fost observați de pădurarul Constantinescu Zosim, la indiciția căruia au încărcat lemnele tăiate în căruță pentru a le transporta la canton, unde urma să fie fixat faptul sustragerii lemnului, cu ce aceștia au fost de acord. Capmaru Mihail mînuia căruța în care se afla și Constantinescu Zosim, iar Capmaru Ion și Varaniță Octavian se deplasau pe jos din urma căruței.

În timpul deplasării spre canton, Capmaru Mihail a cerut părții vătămate să-i lase căruța cu lemne, însă ultimul a refuzat, din care motiv acesta a inițiat o ceartă cu victima, izbindu-l jos din căruță, timp în care s-au apropiat Capmaru Ion și Varaniță Octavian. Capmaru Mihail, în scopul sustragerii în mod deschis a lemnului, a smuls arma de model „IJ-18 E nr.35494” de la Constantinescu Zosim cu patul căreia i-a aplicat o lovitură în regiunea feței, inițind astfel o bătaie, iar cînd Constantinescu Zosim a fugit, Capmaru Ion i-a dat indicație lui Varaniță Octavian să stea de pază lângă căruță și împreună cu Capmaru Mihail au alergat după el și, ajungându-l din urmă, având scopul însușirii în mod deschis a lemnului tăiat, i-au aplicat acestuia multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.32 din 19.04.2011, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Ulterior, fiind chemat de Capmaru Mihail, Varaniță Octavian s-a apropiat de ei cu căruța, în care Capmaru Ion și Capmaru Mihail au pus cadavrul victimei și împreună cu lemnele sustrate s-au deplasat cu căruța mînuită de Varaniță Octavian în direcția s.Sărata Nouă, r-nul Leova, unde frații Capmaru au lăsat cadavrul în fișia forestieră din marginea iazului, apoi s-au deplasat în direcția cimitirului, unde aceștia au lăsat o parte din lemnele sustrate și arma de model „IJ-18 E nr.35494”, iar o parte din lemne le-au dus acasă la Capmaru Ion, cauzînd ÎSS „Iargara” un prejudiciu material în sumă de 270 lei.

Pe acest capăt de învinuire instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele componente de infracțiune prevăzută de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, dar analizînd ansamblul de probe administrate în cauză, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fapta inculpaților constituie o contravenție prevăzută de art.122 alin.(1) Cod contravențional - tăierea ilegală a arborilor pînă la gradul de încetare a creșterii lor.

Instanța și-a motivat soluția dată indicînd că, prin probele administrate cert s-a stabilit că inculpații au avut scopul tăierii ilegale a arborilor de specia salcîm din fișia forestieră, dar au fost surprinși de către pădurar în momentul tăierii ilegale a arborilor, care la acel moment constituiau resursele naturale în starea lor firească naturală, fiind obiectul infracțiunii ecologice, prevăzută de art.231 Cod penal. Arborii n-au fost expuși în momentul său înaintea

acțiunilor ilegale a inculpaților influenței procesului activității de producție (să fie tăiați, pregătiți de către gospodării sau oameni, individual, în procesul activității lor de muncă). Cum numai arborii sînt incluși în circuitul economic atunci cînd sînt supuși procesului de muncă: tăiați, depozitați sau prin alte activități de muncă, ei automat devin marfă, adică avere, și numai în așa caz, însușirea acestui lemn printr-un atac tîlhăresc constituie infracțiunea prevăzută de art.188 Cod penal.

Astfel, instanța a indicat că potrivit probelor administrate în cauză, cert s-a stabilit că inculpații, fiind surprinși de către victimă în momentul tăierii ilegale a arborilor, imediat s-au ordonat cerințelor acestuia: au încetat tăierea ilicită a arborilor, i-au încărcat în căruța și s-au îndreptat la canton pentru fixarea faptului tăierii ilicite a acestora, iar în drum spre canton între M.Capmaru și victimă s-a iscat o ceartă. Prin urmare, nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpaților, precum că ei fiind surprinși de Z.Constantinescu la tăierea ilicită, cu scopul sustragerii lemnului l-au atacat, aplicîndu-i multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Instanța a indicat că în urma acțiunilor inculpaților de tăierea ilicită a arborilor din fondul silvic, proprietarului i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 270 lei, ceea ce nu depășește 500 de unități convenționale, astfel că fapta acestora nu constituie o infracțiune prevăzută de art.231 lit.b) Cod penal, ci o contravenție prevăzută de art.122 alin.(1) Cod contravențional - tăierea ilegală a arborilor pînă la gradul de încetare a creșterii lor, astfel, în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedura penală, procesul penal urmează a fi încetat, în legătură cu prescripția răspunderii contravenționale, în conformitate cu prevederile art.30 alin.(2) Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților Capmaru Ion și Capmaru Mihail în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal și-a găsit confirmare prin ansamblul de probe administrate în cauză, și anume prin:

- declarațiile inculpatului O.Varanița, care a declarat că fiind prinși de către pădurar cînd tăiau lemnele, la cerința acestuia au încărcat lemnele în căruța lui M.Capmaru și s-au îndreptat spre canton, ajungînd în apropierea unui iaz, între aceștia s-a început o ceartă, care s-a transformat în bătaie la care a luat parte și I.Capmaru, care a alergat spre dînșii și luînd arma de la pădurar l-a lovit în față, acesta a fugit spre pădure, la indicația lui I.Capmaru el a rămas lîngă căruța, iar frații Capmaru au fugit după pădurar, după o perioadă de timp a fost chemat de către M.Capmaru să aducă căruța și apropiindu-se l-a văzut jos la pămînt pe pădurar, care nu dădea semne de viață, iar frații Capmaru stăteau la picioarele lui, după care aceștia l-au urcat în căruța, I.Capmaru s-a așezat pe cadavru și deplasîndu-se pînă la marginea unei fișii forestiere, frații Capmaru l-au descărcat din căruța și l-au lăsat în fișia forestieră, după care s-au deplasat mai departe, unde au aruncat o parte din lemne;

- declarațiile martorilor P.Coropceanu și G.Șuleanschi, care au declarat că în noaptea de 18.04.2011, pe la ora 03.00, aflîndu-se lîngă fișia forestieră la coada iazului s.Sărata Nouă i-au văzut pe inculpați, de la care au cerut țigări, au văzut în căruța copaci de salcîm tăiați, a doua zi au aflat că în fișia forestieră a fost depistat cadavrul pădurarului, și deplasîndu-se la fața locului, la distanța de vreo 200 metri de la locul unde au oprit căruța, au văzut cadavrul pădurarului;

- declarațiile martorilor P.Guțanu, A.Guțuțui, care au declarat că fiindu-le comunicat faptul că pădurarul Z.Constantinescu nu s-a întors din pădure, au plecat la fața locului unde au depistat trunchiurile de la 12 copaci, urme de căruța și ulterior l-au găsit pe pădurar mort, iar în gospodăria părinților lui Capmaru - lemne și multiple urme de sînge;

- actele cauzei: procesele-verbale de cercetare la fața locului, la domiciliul cet.Z.Capmaru, A.Varanița și E.Grițco, de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie, rapoartele de expertiză nr.32 din 19.04.2011, nr.940, 954 din 11.05.2011, nr.255 din 05-23.05.2011, nr.1483 din 12.05.2011, nr.31 din 30.08.2011, nr.26 din 22.08.2011 a armei „IJ-18E nr.35495”, calibrul 20, nr.3251-3252 din 07.10.2011, ordinul nr.58-p din

14.04.2010, emis de ISS „Iargara”, potrivit căruia după Z.Constantinescu a fost întărită arma de serviciu de model „IJ-18E nr.35495”, calibrul 20; raportul de investigare a cazului de identificare și comparare a profilelor genetice nr.064/10-2011 din 28.10.2011, prin care s-a stabilit că sângele de pe corpurile delictelor aparțin victimei.

Instanța de apel a menționat că apreciind ansamblul de probe administrate în cauză, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că vina inculpaților Capmaru Ion și Capmaru Mihail a fost pe deplin dovedită și acțiunile lor corect au fost încadrate în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, ca omorul unei persoane săvârșit în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, de două persoane, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, iar argumentele avocaților C.Timofti și Gh.Josu, precum că inculpații pe capătul dat de învinuire necesită a fi achitați, nefiind dovedită intenția acestora de a-l omorî pe Z.Constantinescu și cine anume a aplicat lovitura fatală, de la care a survenit decesul victimei, nu pot fi reținute, deoarece aceste argumente sînt pur declarative, lipsite de temei legal, fiind combătute prin ansamblul de probe administrate și enumerate mai sus, veridicitatea cărora nu trezește careva îndoieli, fiind dobîndite în strictă conformitate cu legea procesual penală și coroborează în ansamblul lor.

Instanța a relatat că aplicînd lovituri victimei în regiunea capului - organ de importanță vitală, inculpații M.Capmaru și I.Capmaru au acționat direct, în comun, în mod coordonat, iar reieșind din localizarea vătămarilor depistate la victimă, se confirmă intenția acestora îndreptată spre săvîrșirea omorului victimei și participarea lor nemijlocită la procesul curmării vieții acestuia.

La fel, instanța a indicat că intenția inculpaților Capmaru de a omorî victima se confirmă și prin comportamentul lor după săvîrșirea omorului acestuia, și anume prin faptul că au urcat cadavrul victimei în căruță și l-au dus într-o direcție departe de la locul unde au săvîrșit omorul, iar lemnele și părțile componente ale armei le-au aruncat în alt loc, și întorcîndu-se acasă, au spălat căruța de urmele de sânge și au părăsit domiciliu, plecînd peste hotarele țării.

Instanța a menționat că argumentele avocatului Gh.Josu, precum că I.Capmaru nu a aplicat lovituri victimei, iar leziunile corporale depistate la acesta au fost cauzate în urma căderii și în timpul transportării acestuia cu căruța, sînt nefondate, depuse cu scopul evitării răspunderii penale pentru cele comise fiind combătute prin ansamblul de probe administrate în cauză.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiate și afirmațiile avocatului C.Timofti și a inculpatului M.Capmaru, precum că dînsul i-a aplicat victimei doar două lovituri și nu a avut intenția de a-l omorî, deoarece acestea contravin probelor administrate și verificate în ședința de judecată, poziția lui fiind una de eschivare de la răspundere penală.

Instanța a considerat că prima instanță legal și întemeiat a exclus din învinuirea inculpaților Capmaru elementele calificative prevăzute de alin.(2) lit.b) și j) ale art.145 Cod penal, care prevăd agravantele „din interes material” și „cu o deosebită cruzime”, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că Procuratura Generală a F.Ruse a dat acordul pentru atragerea acestora la răspundere penală doar în privința agravantelor prevăzute de alin.(2) lit.d), i), k) ale art.145 Cod penal.

De asemenea, instanța a apreciat ca legală concluzia primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui O.Varaniță de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.275 pct.9) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege, care condiționează excluderea sau, după caz, exclude urmărirea penală.

La acest capitol instanța, cu trimitere la art.543 alin.(1) Cod de procedură penală și art.14 alin.(3) al Convenției Europene de extrădare din 13.12.1957, a conchis că O.Varaniță nu poate fi tras la răspundere penală și condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art.323 alin.(1) Cod penal, deoarece nu a fost extrădat pentru a fi judecat în baza acestui articol,

Procuratura Generală a F.Ruse dînd acordul pentru atragerea acestuia la răspundere penală și condamnarea doar în baza în art.145 alin.(2) lit.d), i), k) și art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpaților I.Capmaru și M.Capmaru, instanța a conchis, că prima instanță a ținut seama de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, prevăzute de art.61, 75, 78 Cod penal, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de persoana inculpaților, și corect a tras concluzia că reeducarea și corectarea lor e posibilă numai în condițiile izolării de societate, pedeapsa aplicată fiind una corectă, echitabilă și legală, iar în acest capăt apelurile acuzatorului de stat și a avocatului V.Guțu fiind nefondate.

Referitor la acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a admis în principiu acest capăt de acțiune urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, indicînd că nu au fost prezentate probe în vederea suportării sumei pretinse pentru înmormîntare, iar bonurile pentru efectuarea expertizei genetice au fost prezentate în copii neautentificate, deoarece în materialele cauzei sînt probe care confirmă cheltuielile de înmormîntare în sumă de 30400,85 lei, iar bonurile pentru efectuarea expertizei genetice în sumă de 14500 lei au fost prezentate în original, astfel acțiunea civilă urmează a fi admisă parțial, în sumă totală de 44900,85 lei. Totodată, instanța a constatat că, reieșind din volumul de lucru efectiv efectuat de către avocatul V.Guțu și complexitatea cauzei, cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică urmează a fi micșorat de la 15900 lei pînă la 12500 lei.

În ce privește încasarea prejudiciului moral în sumă de cîte 60000 lei de la M.Capmaru și I.Capmaru, instanța a considerat corectă concluzia primei instanțe, indicînd că aceasta este una echitabilă, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice a succesorului părții vătămate, totodată considerînd exagerată suma pretinsă de către aceasta, în legătură cu ce a conchis că apelul părții apărării în partea dată este nefondat.

Reieșind din faptul că procesul penal în privința inculpaților pe art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal a fost încetat, instanța de apel a conchis de a lăsa acțiunea civilă înaintată de ÎSS „Iargara” privind încasarea prejudiciului material în sumă de 270 lei fără soluționare, fapt ce nu împiedică acesteia de a o înainta în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva hotărîrilor adoptate au declarat recursuri ordinare procurorul V.Sîrbu, avocatul V.Guțu în interesele succesorului victimei, avocații C.Timofti și Gh.Josu în numele inculpaților M.Capmaru și, respectiv, I.Capmaru, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanțele excluzînd din calificativul infracțiunii lit.b) și j) prevăzute la alin.(2) art.145 Cod penal, acestea urmau a fi considerate ca circumstanțe agravante prevăzute de lit.f) și h) art.77 Cod penal; instanța incorect a încetat procesul penal în privința lui M.Capmaru, I.Capmaru și O.Varaniță pe art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, neîntemeiat considerînd că în acțiunile acestora persistă elementele contravenției prevăzute de art.122 Cod contravențional, și în privința lui O.Varaniță pe art.323 Cod penal, greșit indicînd că acesta nu a fost extrădat pe articolul dat, deoarece extrădarea acestuia a fost acceptată pe art.145 alin.(2) Cod penal, iar încadrarea acțiunilor lui nu a fost agravată;

- avocatul V.Guțu în interesele succesorului părții vătămate care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motivul blîndeței pedepsei stabilite inculpaților și netemeinicieii încetării procesului penal în privința acestora pe art.188 alin.(3) și art.323 Cod penal, instanța excluzînd din învinuirea inculpaților calificativele infracțiunii lit.b) și j) prevăzute la alin.(2) art.145 Cod penal, urma a le considera ca circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal; neîntemeiat instanța a micșorat cuantumul

cheltuielilor de asistență juridică încasate în beneficiul succesorului părții vătămate, iar asupra pretenției de încasare a sumei de 3200 lei pentru participarea în instanța de apel nici nu s-a pronunțat;

- avocatul C.Timofti în numele inculpatului M.Capmaru care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele componente a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, deoarece acesta nu a comis infracțiunea imputată, nu a fost stabilit că între frații Capmaru a fost o înțelegere prealabilă la săvârșirea omorului victimei, dar a fost doar o înțelegere prealabilă de a se duce în pădure pentru a tăia ilegal copaci, fapt ce corect a fost stabilit de instanța de apel;

- avocatul Gh.Josu în numele inculpatului I.Capmaru care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestuia pe art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal și respingerea acțiunii civile, pe motiv că nu a fost dovedit faptul săvârșirii omorului intenționat al victimei cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, loviturile au fost aplicate de către M.Capmaru, iar I.Capmaru și O.Varaniță în acel moment se aflau la o anumită distanță de ei; concluziile instanței că la omorul victimei a participat și I.Capmaru sînt niște presupuneri, neconfirmate prin careva probe, cum nu a fost confirmat nici faptul că între inculpați ar fi fost vreo înțelegere prealabilă de a omorî victima, conflictul între victimă și M.Capmaru apărînd spontan, acțiunile acestuia din urmă fiind de sinestătătoare, adică în acest caz a avut loc un exces de autor și pentru aceste acțiuni I.Capmaru nu poate purta răspundere penală.

6. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate de avocații C.Timofti și Gh.Josu în numele inculpaților M.Capmaru și, respectiv, I.Capmaru urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar a procurorului V.Sîrbu și a avocatului V.Guțu în interesele succesorului părții vătămate L.Constantinescu urmează a fi admise parțial din următoarele considerente.

6.1. Cu referire la recursurile declarate de avocații C.Timofti și Gh.Josu în numele inculpaților M.Capmaru și, respectiv, I.Capmaru.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

După cum rezultă din recursuri, autorii acestora critică atît sentința primei instanțe, cît și decizia instanței de apel în partea condamnării inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, considerînd că ambele instanțe nu au dat o apreciere corectă probelor, deoarece în acțiunile acestora lipsesc elementele infracțiunii imputate, nefiind dovedită intenția lor de a săvârși omorul lui Z.Constantinescu.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Ambele instanțe de judecată au motivat concluzia de vinovăție a lui M.Capmaru și I.Capmaru și corect au calificat acțiunile acestora în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal ca omorul unei persoane săvârșit în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, de două persoane, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune.

Astfel, din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că concluzia de vinovăție a inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru în săvârșirea infracțiunii imputate s-a tras avînd în vedere declarațiile: succesului părții vătămate L.Constantinescu, a inculpatului O.Varaniță, a martorilor P.Coropceanu, G.Șuleanschii, D.Șefăneț, A.Guțuțui, P.Guțanu, și actele cauzei, probe care suplimentar au fost cercetate în instanța de apel, analizate în ansamblu, care coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și confirmă vinovăția lui M.Capmaru și I.Capmaru în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind descrise detaliat atît în sentință, cît și în decizia instanței de apel (f.d.274-299, 607-644).

Colegiul penal constată că, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui M.Capmaru și I.Capmaru, după cum rezultă din sentința instanței de fond și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prim urmare, Colegiul penal consideră corecte concluziile instanțelor de fond că, totalitatea probelor cercetate dovedesc vinovăția inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, cert fiind stabilit că intenția lor a fost îndreptată spre săvârșirea omorului victimei, aplicîndu-i lovituri în regiunea capului - organ de importanță vitală, iar reieșind din localizarea leziunilor, rezultă că ei au acționat direct în comun și în mod coordonat, fapt ce se dovedește și prin acțiunile ulterioare întreprinse de aceștia, care după săvârșirea omorului, au urcat cadavrul victimei în căruță și l-au dus în alt loc decît cel unde a fost comisă fapta, iar părțile componente ale armei le-au aruncat în altă direcție, au spălat căruța de urmele de sînge, au părăsit domiciliul plecînd peste hotarele țării, astfel argumentele recurenților la acest capitol sînt neîntemeiate.

Conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă, concluzie ce rezultă din prevederile art.427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Neîntemeiat instanța consideră argumentul avocatului Gh.Josu, precum că I.Capmaru nu a participat la săvârșirea omorului victimei, în cazul dat avînd loc excesul de autor, motivînd că între el și M.Capmaru nu a existat nici o înțelegere prealabilă de a omorî victima, inculpatul I.Capmaru nu l-a lovit pe acesta și el nu poate purta răspundere pentru faptele comise de M.Capmaru, care și este vinovat de comiterea omorului.

Potrivit prevederilor art.48 Cod penal, se consideră exces de autor săvârșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți.

Colegiul penal conchide că, în speță, nu sîntem în prezența excesului de autor, deoarece cert s-a constatat că ambii inculpați au acționat cu intenție la săvârșirea omorului victimei, fapt ce rezultă din constatările expertului judiciar medico-legal L.Graur, potrivit cărora pe cadavrul victimei în regiunea capului au fost depistate 7 plăgi, care au apărut în urma a cel puțin 7 lovituri, în regiunea feții s-au constatat 8 leziuni sub formă de echimoze și excoriații și acestea au putut să se formeze în rezultatul a aproximativ 5-6 lovituri, o echimoză în regiunea cutiei toracice, în regiunea cotului stîng o plagă, la nivelul antebrațului stîng, trei plăgi punctiforme și o excoriație la gamba pe dreapta, care se referă la leziuni externe și nu se exclude apariția lor de la aplicarea loviturilor cu mîinile și picioarele, cît și din declarațiile inculpatului O.Varaniță, care a declarat că venind la locul unde se aflau inculpații Capmaru, l-

a văzut pe Z.Constantinescu însîngerat jos la pămînt pe spate, fără semne de viață, iar la picioarele acestuia stăteau frații Capmaru, unul din care, și anume Ion, ținea în mîna arma de țeavă, astfel rezultă că acesta a participat la săvîrșirea faptei de omor în mod direct, avînd scopul de a ascunde o altă infracțiune.

La fel, nu pot fi reținute nici argumentele recurenților, precum că inculpații nu au avut intenția de a omorî victima, astfel nu au acționat cu intenție directă, deoarece fiind depistate la victimă 7 plăgi în regiunea capului - organ vital, dînșii își dădeau seama că pun în pericol viața acestuia, prevăzînd posibilitatea cauzării morții și admițînd în mod conștient survenirea acesteia, astfel că acțiunile lor întrunesc semnele componenței de infracțiune în baza căreia au fost recunoscuți vinovați.

Neîntemeiat este și argumentul avocatului Gh.Josu, precum că instanța de apel a admis acțiunea civilă, nefiind prezentate probe ce ar confirma cuantumul prejudiciului material, iar despăgubirile morale încasate de la inculpatul I.Capmaru în mărime de 60000 lei sînt excesiv de mari, deoarece instanța de apel detaliat s-a expus asupra argumentului dat, a indicat motivele admiterii parțiale a acțiunii civile în partea prejudiciului material, iar încasînd suma de 60000 lei cu titlu de prejudiciu moral, instanțele au ținut seama de gradul de vinovăție al inculpaților, de suferințele psihice ale succesurului părții vătămate, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție familiei acesteia, soluție expusă motivat și argumentat în textele hotărîrilor judecătorești.

De asemenea, Colegiul conchide că prevederile pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care fac referință recurenții, nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către I.Capmaru și M.Capmaru, decît cea în baza căreia aceștia au fost puși sub învinuire în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, doar a exclus semnele calificative prevăzute de lit.b) și j) incriminate de organul de urmărire penală, pe motiv că pentru aceste calificative juridice a faptei, extrădarea nu a fost acceptată.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care recurenții au făcut referire și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate pe învinuirea adusă în baza art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal, din care considerente se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocații C.Timofci și Gh.Josu în numele inculpaților M.Capmaru și, respectiv, I.Capmaru, și, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile.

6.2. Cu referire la recursurile declarate de procurorul V.Sîrbu și avocatul V.Guțu în interesele succesurului părții vătămate L.Constantinescu.

Instanța de recurs, verificînd potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor dosarului în raport cu motivele invocate în recursuri, ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise cu casarea parțială a hotărîrii atacate.

Luînd această soluție Colegiul penal lărgit pune la bază următoarele.

Instanța de fond a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte.

În opinia Colegiului penal, întemeiat și argumentat sînt puse la baza sentinței pronunțate de către prima instanță în privința lui M.Capmaru și I.Capmaru următoarele probe, care dovedesc vinovăția lor în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal:

- declarațiile reprezentantului părții civile ÎSS „Iargara”, Ig.Jugănaru, din care rezultă că Z.Constantinescu era angajat la cantonul nr.3 s.Tomai în calitate de pădurar, de la

comisariatul CPR Leova a aflat că în fișia forestieră din s.Sărata Nouă a fost depistat cadavrul unui bărbat și deplasându-se la fața locului a recunoscut cadavrul pădurarului, totodată i-au fost prezentate dimensiunile copacilor tăiați, după care a apreciat volumul și costul lemnelor tăiate în sumă de 270 lei;

- declarațiile succesoriului părții vătămate L.Constantinescu, care a explicat că, la 17.04.2011, pe la ora 22.45, soțul ei a fost anunțat că în pădurea „Hîrtop” se aude cum cineva taie copaci, din motiv că lucra pădurar, soțul a luat arma și a plecat în pădure de unde nu s-a mai întors. Apoi a fost chemată la poliție, unde i-au comunicat că soțul este mort, iar la poarta lui Capmaru au fost găsite pete de sânge și urme de căruță;

- declarațiile inculpatului O.Varaniță, care a declarat că fiind prinși de către pădurar când tăiau lemnele, la cerința acestuia au încărcat lemnele în căruța lui M.Capmaru și s-au îndreptat spre canton, ajungând în apropierea unui iaz, acesta a început să se certe cu pădurarul, apoi să se bată, I.Capmaru a alergat spre dînșii și luând arma de la pădurar l-a lovit în față, iar pădurarul a fugit spre pădure, la indicația lui I.Capmaru el a rămas lângă căruță, iar frații Capmaru au fugit după pădurar, peste o perioadă de timp a fost chemat de către M.Capmaru să aducă căruța și apropiindu-se, l-a văzut jos la pământ pe pădurar, care era însîngerat și nu dădea semne de viață, iar frații Capmaru stăteau la picioarele lui, după care aceștia l-au urcat în căruță, I.Capmaru s-a așezat pe cadavru și deplasându-se pînă la marginea unei fișii forestiere, frații Capmaru l-au descărcat din căruță și l-au lăsat în fișia forestieră, după care s-au deplasat mai departe, unde au aruncat o parte din lemne și arma victimei;

- declarațiile martorilor P.Coropceanu și G.Șuleanschii, care au lămurit că în noaptea de 18.04.2011, pe la ora 03.00, aflîndu-se lângă fișia forestieră la coada iazului s.Sărata Nouă i-au văzut pe inculpați, de la care au cerut țigări, au văzut în căruță copaci de salcîm tăiați, a doua zi au aflat că în fișia forestieră a fost depistat cadavrul pădurarului, și, deplasându-se la fața locului, la distanța de vreo 200 metri de la locul unde au oprit căruța, au văzut cadavrul pădurarului;

- declarațiile martorilor P.Guțanu, A.Guțuțui, care au relatat că fiindu-le comunicat faptul că pădurarul Z.Constantinescu nu s-a întors din pădure, au plecat la fața locului unde au depistat trunchiurile de la 12 copaci, urme de căruță și ulterior l-au găsit pe pădurar mort, iar în gospodăria părinților lui Capmaru - lemne și multiple urme de sânge;

- procesele-verbale de cercetare a porțiunii de pădure din 18.04.2011 și 21.08.2011, potrivit cărora au fost depistate 12 trunchiuri de arbori, un tub de cartuș utilizat și o țigară cu filtru cu inscripția „Temp”, a fișiei forestiere de lângă iaz unde a fost depistat cadavrul cet.Z.Constantinescu, a domiciliului cet.Z.Capmaru, unde au fost depistate multiple urme de sânge și 12 bucăți de arbori și a gospodăriilor cet.A.Varaniță și E.Grițco, a fișiei forestiere din apropierea s.Sărata Nouă, unde s-a depistat un pat de armă deteriorată din lemn și o țeavă de armă metalică, cu inscripția „Baical” nr.P35495;

- procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.04.2011, conform cărora martorul G.Șuleanschii l-a recunoscut pe I.Capmaru și O.Varaniță, pe care i-a văzut la 18.04.2011, pe la orele 03.00, în capătul fișiei forestiere în preajma iazului;

- raportul de expertiză medico-legală nr.32 din 19.04.2011, din care rezultă că la examinarea medico-legală a cadavrului Z.Constantinescu s-au depistat leziuni corporale grave periculoase pentru viață;

- rapoartele de expertiză nr.940, 954 din 11.05.2011 și nr.255 din 05-23.05.2011 a corpurilor delictive;

- rapoartele de expertiză nr.1483 din 12.05.2011, nr.26 din 22.08.2011, nr.3251-3252 din 07.10.2011 și nr.31 din 30.08.2011 în privința tubului de cartuș, a armei „IJ-18E nr.35495”, calibrul 20, a bucăților de arbori ridicate din gospodăria cet.Z.Capmaru și a cioturilor depistate în fișia forestieră „Hîrtop”;

- raportul de investigare a cazului de identificare și comparare a profilelor genetice nr.064/10-2011 din 28.10.2011, prin care s-a stabilit că sîngele de pe corpurile delictelor aparțin victimei.

Prin urmare, probele indicate puse la baza sentinței sînt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că M.Capmaru și I.Capmaru au comis atacul tîlhăresc asupra lui Z.Constantinescu, în scopul sustragerii lemnului, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, cu vătămarea gravă a integrității corporale.

Ținînd seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că vinovăția inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru pe acest capăt de învinuire nu și-a găsit confirmare, pe motiv că partea acuzării nu a prezentat probe în acest sens, deoarece cumulul de probe sus-menționate, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și nu contravin prevederilor art.93, 94 Cod de procedură penală, dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, dar nu a contravenției prevăzute de art.122 alin.(1) Cod contravențional.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că într-adevăr scopul inițial al inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru a fost de a sustrage lemne din pădure, fiindcă dînșii au tăiat ilegal arbori, fapt confirmat prin procesele-verbale de cercetare la fața locului din 18.04.2011, a gospodăriei cet.Z.Capmaru, unde au fost depistate lemnele tăiate din pădurea „Hîrtop” și raportul de expertiză nr.31 din 30.08.2011, însă acțiunile acestora au trecut în atac tîlhăresc în momentul cînd au fost depistați de Z.Constantinescu, care le-a luat motoferestrăul și împreună s-au îndreptat spre canton, unde urmau să fie lăsate lemnele, reținută căruța și întocmite procese-verbale în baza cărora urmau să fie sancționați la amendă, deoarece dînșii, în scopul de a nu fi luată căruța cu lemnele tăiate ilegal l-au atacat pe acesta, lovindu-l cu patul armei, aplicîndu-i multiple lovituri cu mîinile și picioarele, cauzîndu-i astfel vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că sentința în privința lui M.Capmaru și I.Capmaru în partea în care aceștia au fost recunoscuți vinovați și condamnați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelurile avocaților C.Timofti și Gh.Josu în numele inculpaților au fost greșit admise.

Cît privește argumentele recurenților, precum că incorect prima instanță, cît și instanța de apel au exclus din învinuirea inculpaților Capmaru semnele calificative b) și j) art.145 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs conchide că acestea sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanțele și-au motivat detaliat soluția la acest capitol, care este expusă argumentat în textele sentinței și deciziei instanței de apel, soluție susținută și de către instanța de recurs (f.d.292 și 638 v.3).

Referitor la temeiurile invocate de recurenți, precum că odată ce instanțele au exclus din învinuirea inculpaților semnele calificative „din interes material” și „cu o deosebită cruzime” urmau a le reține ca circumstanțe agravante, în temeiul art.77 Cod penal, Colegiul penal constată că inculpaților nu le-au fost înaintate prin rechizitoriu aceste circumstanțe ca agravante, prin urmare instanțele nu erau în drept să depășească limitele învinuirii.

La fel, este neîntemeiat și argumentul procurorului, precum că pedeapsa penală inculpaților I.Capmaru și M.Capmaru pentru comiterea omorului intenționat, greșit a fost individualizată, deoarece la aplicarea pedepsei instanțele de fond au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care este excepțional de gravă, de persoana acestora, care se caracterizează pozitiv și au la întreținere cîte un copil minor, de influența pedepsei aplicare asupra corectării și reeducării lor, de compromentul acestora după săvîrșirea infracțiunii, prin urmare pedeapsa închisorii stabilite acestora a cîte 18 ani și 10 ani, fiecăruia, se încadrează în limitele sancțiunilor art.145 alin.(2)

Cod penal, și respectiv, art.188 alin.(3) Cod penal, care prevăd pedeapsa închisorii de la 12 la 20 de ani, și respectiv, de la 7 la 12 ani.

Nu pot fi reținute nici argumentele avocatului V.Guțu, precum că instanța de apel incorect a micșorat cheltuielile de asistență juridică de la 15900 lei la 12500 lei, deoarece instanța, procedând astfel, și-a argumentat soluția în acest sens prin volumul de lucru efectiv efectuat și complexitatea cauzei. Referitor la argumentul că instanța nu a luat în calcul bonul de plată, prezentat de către succesorul părții vătămate în sumă de 3200 lei pentru asistența juridică acordată în instanța de apel, instanța de recurs atestă că acesta nu servește temei de casare a hotărârii contestate, deoarece dreptul acesteia de a intenta o astfel de acțiune civilă în ordinea procedurii civile nu este îngădit.

6.2. În ce privește decizia instanței de apel, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului O.Varaniță pe învinuirea adusă în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu constituie o infracțiune, dar o contravenție prevăzută de art.122 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal o consideră una justă și întemeiată, deoarece, reieșind din actele cauzei, din declarațiile inculpaților M.Capmaru și I.Capmaru, cu certitudine s-a constatat că, O.Varaniță doar a ajutat frații Camparu la tăierea ilegală a arborilor, iar la acțiunile agresive ale acestora asupra cet.Z.Constantinescu, însoțite de violență periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia, cu vătămarea gravă a integrității corporale a victimei, acesta nu a luat parte, dînsul a rămas lîngă căruța și a văzut cele întîmplante doar după ce la indicația fraților Capmaru a adus căruța, în care aceștia din urmă au urcat cadavrul victimei.

Astfel, instanța de apel corect a conchis că în acțiunile lui O.Varaniță lipsește atât latura subiectivă, cât și cea obiectivă a infracțiunii de tîlhărie, care se caracterizează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii.

Sub acest aspect, Colegiul penal apreciază concluziile instanței de apel privind lipsa în acțiunile inculpatului O.Varaniță a elementelor infracțiunii de tîlhărie juste, iar privind vinovăția lui, cât și încadrarea faptei în baza art.122 alin.(1) Cod contravențional drept unele corecte și legale, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, din care motiv recursurile părții acuzării în privința acestuia, pe acest capăt de învinuire sînt nefondate.

Totodată, Colegiul penal constată că apelurile părții acuzării în privința lui O.Varaniță pe învinuirea adusă acestuia în baza art.323 alin.(1) Cod penal, incorect au fost respinse de către instanța de apel, menținînd soluția primei instanțe, care a încetat procesul penal pe acest capăt de acuzare, ceea ce contravine prevederilor art.543 alin.(1) Cod de procedură penală și art.14 alin.(3) al Convenției Europene de extrădare din 13.12.1957.

Instanța de recurs constată că, argumentele acuzării în recursurile declarate în privința lui O.Varaniță pe învinuirea sus-menționată își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecînd apelurile, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile invocate de partea acuzării în recursuri, ci le-a expus fără a le analiza în ansamblu, coroborîndu-le cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, respingînd argumentele apelanților la acest capitol, instanța de apel nu s-a pronunțat cu claritate asupra temeiurilor invocate de partea acuzării referitor la faptul că, potrivit materialelor cauzei, Federația Rusă în conformitate cu prevederile art.2 alin.1, 14 alin.3 din Convenția Europeană de Extrădare și art.56 alin.2 din Convenția CSI cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22.01.1993, a dat acordul pentru tragerea la răspundere penală a lui O.Varaniță pentru comiterea faptei de omor.

Instanța de apel motivîndu-și concluziile de încetare a procesului penal în privința lui O.Varaniță pe art.323 alin.(1) Cod penal, pe motiv că dînsul nu a fost extrădat pe acest articol, nu a ținut seama că prin ordonanța procurorului în procuratura Leova din 02.02.2012, O.Varaniță a fost pus sub învinuire pentru aceeași faptă pentru care a fost extrădat, adică

situația acestuia nu s-a agravat, doar că încadrarea juridică a faptei a fost calificată în baza unei infracțiuni mai blânde - art.323 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel respingând apelurile părții acuzării în privința lui O.Varaniță pe acest capăt de acuzare, nu s-a expus asupra circumstanțelor sus-menționate și argumentelor acuzării că în cazul dat acordul suplimentar al F.Ruse nu era necesar fiindcă situația inculpatului nu s-a agravat, preamatur concluzionând că dînsul nu poate fi tras la răspundere penală și condamnat pentru săvîrșirea infracțiunii imputate, care este mai blîndă decît infracțiunea în baza căruia a fost extrădat - art.145 alin.(2) lit.d), i), k) Cod penal.

Circumstanțele expuse denotă că, încălcările normelor procedurale nominalizate comise de instanța de apel, constituie erori de drept, care nu pot fi corectate de către instanța de recurs și care impun soluția admiterii recursurilor ordinare declarate de partea acuzării, casării parțiale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în privința lui O.Varaniță pe capătul de acuzare în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor apelurilor și recursurilor părții acuzării, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Luînd în considerație că în Curtea de Apel Cahul nu poate fi format un complet nou de judecată pentru rejudecarea cauzei, se dispune strămutarea judecării cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1), pct.(2) lit.a), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocații Timofti Constantin și Josu Gheorghe în numele inculpaților Capmaru Mihail și Capmaru Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 04 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui Capmaru Mihail, Capmaru Ion și Varaniță Octavian.

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul Valeriu Sîrbu și avocatul Valentin Guțu în interesele succesoriului părții vătămate Ludmila Constantinescu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012 în privința lui Capmaru Mihail și Capmaru Ion, cu menținerea în această parte a sentinței Judecătoriei Leova din 04 iulie 2012 în privința acestora, iar în privința lui Varaniță Octavian decizia se casează, în partea încetării procesului penal în baza art.323 alin.(1) Cod penal și se dispune rejudecarea cauzei în această parte în Curtea de Apel Comrat.

Celelalte dispoziții ale hotărîrii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 28 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev